

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 286.

Tredie Session.

84de Møde.

Tirsdagen den 24de Februar.

(Forts.)

Krigsministeren (forts.): Han indtraadte som Menig, avancerede siden op til Underofficer og senere til Officer, og blev da ansat først i Reserven, og indtraadte senere i Linien; han var særdeles anbefalet af alle sine Foresatte og faldt i Slaget ved Idsted. Man har havt flere Exempler paa, at Fædrene ere blevne deres Pligt troe, uden at det har kunnet lykkes dem at holde deres Sønner i den samme loyale Tænkemaade; det Omvendte troer jeg ikke er forefaldet (Jo!). Naar man nu altsaa adskiller de to Grunde til Dadel over Major Koefod fra hinanden, nemlig, at han ikke har meldt sig gjennem sine rette Foresatte, og at han har oppebaaret Gage af den oprørste Regjering, saa staaer den sidste Omstændighed ganske isoleret, og taber derved meget af sin Betydning. Det er vistnok omsindtiligt og ydmygt for en ærefjær Mand at tage imod Indtægter af en oprørst Regjering; men der kan dog indtræffe Omstændigheder, der kunne bringe en Mand dertil. Jeg vil nævne f. Ex. Skibbrud eller deslige, hvor man kan nødes til at tage Hjælp endog af Røvere og Mordere; altsaa kan man ikke veri ubetinget finde noget Urigtigt, og jeg vil spørge: Hvorledes skal en Mand, der paa Grund af sin danskeføede Tænkemaade er aldeles isoleret fra den øvrige Befolkning, og medens alle danske Officerer enten vare bortreiste eller bortsendte som Fanger, bære sig ad med Hustru og en talrig Børneskole, naar han selv er bunden til Sygeleiet, og i en Række af Aar har levet i meget trange oekonomiske Omstændigheder? Jeg spørger: hvorledes skulde en Embedsmand, civil eller militair, have for-

holdt sig, naar han, for at tage et andet Exempel, havde befundet sig enten i Tranquebar eller paa Kysten Guinea, og der var udbrudt et Oprør, naar han selv var berøvet alle Subsistensmidler, og naar den Kasse, hvoraf han hidtil havde oppebaaret sin Gage, var i Oprørernes Hænder? Kassen tilhørte jo egentlig den danske Statskasse, og jeg mener, at han er fuldkommen undskyldt, naar han, om denne Kasse endog bliver administreret af en fjendtlig Regjering, ikke oppebaarer Andet end den Gage, som er ham tilstaaet af Regjeringen, og som retmæssig tilkommer ham. Han maa vel have den samme Ret som syg, som han har som Krigsfange, at blive underholdt af dem, der have berøvet ham hans Frihed. De Summer, han erholder udbetalte, naar han er Krigsfange, komme siden til endelig Liquidation, naar Krigen er endt, og Pengene, som han oppebaar, vare egentlig slet ikke Oprørernes, det var Statskassens, som Andre uretmæssig havde sat sig Besiddelse af (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!). Nogen Mislighed, som Pensionslovens § 6 omtaler, troer jeg ikke der kan findes i den af ham udførte Udfærd; ialtfald har Landets første juridiske Embedsmand erklæret, at hans Udfærd ikke kan henføres under denne Benævnelse, og det er af denne Embedsmand udtalt, at det Høieste, som kunde lægges ham til Last, er en vis Mangel paa Conduite; men ved denne Mangel paa Conduite stiges dog egentlig mere til, at han ikke har ladet det være sig magtpaaliggende at indberette Aarsagen, hvorfor han udeblev. Dette, formener jeg nu, bortfalder efter det, jeg her har sagt, idet han virkelig strax har meldt sig, og i Forbindelse dermed senere mundtlig har gjentaget denne Melding. Jeg mener altsaa ikke, at der er nogen Grund til at afstorte